

der sortere under Krigsministeren, og som havde at gøre Forslag med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulde udføres ogsaa paa Saltholmen. Det være nu imidlertid hermed, som det vil: Krigsministeren har Ansvar. Men et aldeles direkte og udelukkende paa den daværende Krigsminister hvilende Ansvar er jo det, at han i sidste Efteraar kunde være kommen til Finansudvalget og have omtalt denne Sag paa en saadan Maade, at enhver fyldig Oplysning i Sagen var bleven given.

Disse Indrømmelser kan jeg ikke undlade at gøre overfor den ærede Ordfører og de Medlemmer, der stille sig som han. Derimod kan jeg ikke paa nogen Maade være med til at indrømme, at disse Fejl eller Mangler fra den daværende Krigsministers Side skulde være af den Virkning, af den Betydning, at man skulde rejse en saadan Aktion mod hans Forbliven i Ministeriet som den, den ærede Ordfører nu har skildret for os, at der er foregaaet. Set fra de Herrers eget Standpunkt, set ud fra hele den demokratiske Opfattelse, ud fra hvilken de Herrer ved enhver Lejlighed gøre gældende at de ville se enhver Ting, særlig ogsaa naar den er af politisk Natur, forekommer det mig, at det maa erkendes, at den Mand, der har gjort saa store Indrømmelser til denne Opfattelse, at han i den Grad har stillet sig i Spidsen for en demokratisk Udvikling indenfor det Værn, for hvis Ledelse han bar Ansvar, kunde have Krav paa, at de Herrer skulle se gennem Fingre med den Art Mangel eller Fejl ved hans Administration som den, der her er Genstand for Omtale. Jeg er ogsaa af den Formening, at vi alle skyldte den daværende Krigsminister Tak for, hvad han har foretaget. (Afbrydelse af *K. M. Klausen*). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*) ved jeg nok, deler andre Anskuelse. (*Zahle*: Han har Grund til at takke ham mest). . . . Ja, jeg har ogsaa hørt fra flere Sider fremsat en Mening, som maaske mere svarer til den Anskuelse, der deles af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at netop fordi den daværende Krigsminister bestræbte sig saa meget for at forbedre Forholdene i Hæren — netop derfor var han en farlig Mand, netop derfor var det om at gøre at se ham fjernet. Man maatte ikke lade foretage noget som helst, der gjorde Forsvarssagen populær i Befolkningen — noget, den daværende Krigsminister bestræbte sig for — og jeg vilde ønske

†

den nuværende højtærede Krigsminister til Lykke, hvis han kunde fortsætte denne Retning i Bestræbelserne. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Flertallet i dette Ting er den daværende Krigsminister taknemmeligt for de gode Foranstaltninger, han Skridt for Skridt fik gennemførte under sin Ledelse af Ministeriet, og for hvilke han bærer Ansvar. Men er dette Tilfældet, kan jeg ikke andet end beklage, at man har skabt Vanskeligheder for ham af den Natur, som den ærede Ordfører nu skildrede for os, og som vi have hørt omtale fra flere Sider. Det kom mig derfor ikke overraskende, da den ærede Ordfører nu maatte tilføje, at de Angreb, man rettede mod den daværende Krigsminister, bleve af videre Virkning, end man havde tilsigtet. Jeg er tilbøjelig til at sige, at er dette Tilfældet, er det Løn som forskyldt, saa forekommer det mig, det er i sin Orden, at det rækker videre ved en saadan Lejlighed, thi jeg tror, der dog var nogen Grund til at iagttage nogen Forsigtighed under saadanne Forhold, naar man staar overfor en Mand, der søger at bære sit Ansvar paa den Maade, som den daværende Krigsminister gjorde.

Jeg maa udtale, at naar man saavel i de to foregaaende Dages Forhandling som ogsaa ved Ytringer fra den ærede Ordfører i Dag har omtalt disse Forhold, gaar det mig, som det vel ogsaa gaar en Del Medlemmer af dette Ting, maaske ikke saa faa endda, at vi ikke kende andet til, hvad der foregik med den Hensigt at fjerne den daværende Krigsminister, og hvad der dermed stod i Forbindelse, end hvad vi lærte at kende gennem de offentlige Blade og de sidste Dages Udtalelser om disse Spørgsmaal. Ganske vist fremkom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu med en Ytring om, hvad den daværende Konseilspræsident havde udtalt i Finansudvalget, da han — det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds — rejste Spørgsmaalet der om Rekylgævæerne. Disse Ytringer hørte jeg nok, og nu kan jeg nok se, at der har været nogen Mulighed for det ærede Medlem og maaske ogsaa for andre til at give disse Ytringer en Rækkevidde, som jeg ikke paa det Tidspunkt var klar over, kunde gives dem. Nu begynder jeg at kunne forstaa Rækkevidden af de Ytringer, som den Gang faldt fra den daværende Konseilspræsidents Side, og dette yder ogsaa noget Bidrag til at klare for mig, hvad der da foregik. Jeg skal imidlertid ikke forfølge dette Spørgsmaal